

bestyttet saaledes, at den ikke vilde lide den Fare ved den høje Suffertold, som der er talt om. I det Øjeblik, at denne Grund faldd bort, forstaaer jeg i Grunden ikke de Grunde, som skulde motivere, at man overhovedet skulde ombytte Suffertolden med en Olfat. Hvis man kunde blive fri for Skatten, vilde det være noget andet, men naar det bliver det samme eller maaske i sin Udvikling bliver saaledes, at de indirekte Skatters Omraade i Virkeligheden udvides, kan jeg ikke se andet, end at denne Sag vil komme til at stille sig grumme betinget. Det er jo derhos noget tvivlsomt, hvorvidt man for Eksempel kan være vis paa, at Forholdet med de Haver med Jord, naar vi sit dem lagt til Husene rundt om i Landet, hvad jeg er enig i vilde være et Gode, ikke snarere vilde blive det i Masser og Masser af Gude, at de Folk, som saaledes sit 2 Skæpper Land at dyrke, holdt sig en Gris og lod Skytetsøjlet ryge. Det er ikke ganske afgjort, om det ikke kunde blive det menestelige Livs Gang, naar man kender de Forhold, under hvilke der leves paa Landet. Jeg vil sige, at der er endnu en Ting, som forekommer mig overordentlig mærkelig, og det er, at efter alt, hvad der er fremkommet her i Dag — jeg har ikke saaledes som det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) gennemgaaet noget ihynderlig statistisk Materiale, hvad han for Resten har gennemgaaet meget godt, som han plejer at gennemgaa den Slags Ting, og jeg har ikke saa nøje kunnet gennemgaa det, blandt andet fordi omtrent alt det Materiale, som har været benyttet af andre Medlemmer, har været fremme i Tiden, efter at Lovforslaget er indkommen, saa at jeg ikke har kunnet faa Del i det. Men altsaa efter hvad der er udtalt af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hörup) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4. Valgkreds (Scharling) har jeg ikke kunnet forstaa andet, end at i Virkeligheden vilde Regeringen faa en forøget Indtægt ved denne Lov. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds fremhævede, at han mente, at Regeringen i den Tid, da begge Love kom til at virke, altsaa i Overgangstiden, vilde tjene 1½ Mill. Kr. Lad os sige, at det er for højt anslaaet, at den ikke vil tjene mere end 1 Mill., saa er det dog altid Penge, det er en Forøring, som Regeringen faar. Dernæst kan jeg ikke se andet, end at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds indrømmede det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, at der var Udsigt til, at Olfatforbruget vilde stige, og at altsaa Olfatten

vilde vokse. Men er det Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at det virkelige Forhold er det, at uden at vi have faaet Aftale om noget til noget som helst Formaal af demokratisk Art, og uden at man er bleven enig om, hvorledes man skal stille sig med Overfludet, gaar man til at forøge Statsindtægterne for det Ministerium, der har brugt de gamle Statsindtægter bestemt imod dette Tings Vilje. Naar man nu imidlertid nærmer sig Statskassens Bund, og efter at Højrebladene, som det ærede Medlem fra Bornholm saa smukt fremhævede, have sagt, at det bedste for Regeringen var at have en fylde Pengeskasse, og at det var sørgeligt for den, naar den skulde paalægge nye Skatter, saa kan jeg ikke se bedre, end at man befrier Regeringen for denne sørgelige Nødvendighed ved at aabne en Nare i Form af en Olfat, hvorigennem Regeringen kan drage meget desligt Røningsstof til sig, og ved en Forhandling, senere maaske ogsaa gennem Brændevinskatten, hvad vi aldeles ingen Sikkerhed have for ikke vil ske, og det medens der hverken er Aftale om de militære Udgifters Standsning, eller vi have nogenjomhelst Sikkerhed for dette Tings Magt over Finansloven. Jeg kan ikke se andet, end at man her gør overfor Modstanderne en saa udpræget menneskekærlig Handling, som kun Bærgpræsiden i sine højeste moralske Sætninger er naaet op til. Jeg kan heller ikke sige andet, end at det lykkes den højtærede Finansminister, der nu har haft den Fornøjelse at bringe det konstitutionelle Liv derhen, hvortil det nu er bragt, og som nu har faaet det ordnet saaledes, at de militære Sager afgøres af Regeringen paa egen Haand, til Foraaret at gennemføre en Toldlov, hvori han sit anerkendt Kompensationen og samtidig sit anerkendt det Princip, at nye Statsindtægter naturlig tages gennem Skat paa Forbrugs-genstande af mere omfattende Art, saa havde han vundet en ganske god Sejr. Jeg kan ikke nægte, at det ikke vilde undre mig, om han da gjorde det samme som Agistos, da det var lykkedes ham at forføre Alameonns Hustru. Da han havde gjort det, ofrede han ham 100 Kreaturer, idet han troede, at det aldrig vilde være lykkedes ham at naa saa vidt. Jeg kunde virkelig meget vel forstaa, om den højtærede Finansminister, naar han afsluttede denne Kampagne, hvori Venstre havde stillet sig saaledes paa det Standpunkt om indirekte Skatter, som her er Tilfældet, og tillige havde faaet sin Toldlov igennem paa den Maade, at Princippet om Kompensation var anerkendt, ogsaa fandt Grund til at foretage en Øfning.